

имъ ся нѣщо изгуби, прѣзъ всичко - то
8 врѣме въ което бѣхъ на Кармилъ. По-
впятай момцы-тъ си, и ще ти кажѣтъ. И
сега нека намѣрятъ *тѣзи* момци благо-
дать прѣдъ очи-тъ ти, защото "въ добръ
день дойдохмы: дай, молихъ, каквото ти
дава рѣка, на раби-тъ си, и на сына си
9 Давида. И дойдохъ Давидови-тъ момци
та говорихъ Навалу, споредъ всички тѣ-
зи думы въ име - то на Давида, и прѣ-
станяхъ. Но Навалъ отговори на Дави-
10 довѣ-тъ рабы, и рече: "Кой е Давидъ? и
кой е Иессеевъ-тъ сынъ? много сж ста-
нѣди днесъ раби-тъ, които бѣгатъ всякой
11 отъ господаря си. "И тѣзи ще земж ли
хлѣбъ-тъ си, и водж-тъ си, и заклано-то
си, което заклахъ за стригачы-тъ си, та да
12 отъ кждѣ сж? И върнахъ ся Давидови-
тъ момци на пжтъ-тъ си, та си отидохъ,
и като дойдохъ извѣстихъ му всички
13 тѣзи думы. И рече Давидъ на мжжіе-тъ
си: Прѣпашѣте всякой мечъ-тъ си: и прѣ-
пасахъ всякой мечъ-тъ си: така и Да-
видъ прѣпаса мечъ-тъ си: и възлѣзохъ
вслѣдъ Давида до четыри стогни мжжіе:
а двѣстѣ останяхъ "при съсжды-тъ.
14 А единъ отъ момцы-тъ извѣсти на
Авигейъ, Наваловж-тъ женж, и рече: Ето,
Давидъ прати вѣстители отъ пустынь-тъ
за да поздрави нашѣ-тъ господаря, а той
15 * много имъ говори. Но тѣзи мжжіе бѣхъ
много добри къмъ насъ, и "не ся поврѣ-
дихмы, нито изгубихмы нѣщо, колкото
врѣме ся дружихмы съ тѣхъ, когато бѣхъ-
16 мы въ поле-то: "Бѣхъ като стѣна около
насъ и ноця и деня, прѣзъ всичко - то
врѣме въ което бѣхмы съ тѣхъ, и пастѣхъ
17 мы овцы-тъ. И сега, познай и виждъ ты
какво ще направишь; защото "зло-то ся
изрече противъ господаря ни, и противъ
всичкыи-тъ му домъ; понеже е "человѣкъ
толкъозъ лошъ, штои никои не може да
18 му продума. Тогазъ побърза Авигей, та
"зѣ двѣстѣ хлѣба, и два мѣха вино, и
петъ овцы приготвени, и петъ мѣры жи-
то пшржено, и сто грозда сухо гроздіе, и
двѣстѣ низаницы смоквы, и турѣ *гв* на
19 ослы. И рече на момчета-та си: "Врѣвѣ-
те прѣдъ мене: ето, азъ идж слѣдъ васъ.
20 Но на Навала, мжжа си, не обади. И ка-
то сѣдѣше ты на оселъ - тѣ, и слазѣше
подъ покровъ-тъ на горж-тъж, ето, Давидъ
и мжжіе-тъ му слазѣхъ къмъ нежъ: и
21 сръщяжъ гы. А Давидъ бѣше реклъ: На-
правдно наистинжъ упазихъ всичко що

имаше той въ пустынь-тъж, и не ся изгуби
ни едно отъ всичко що имаше: и "въз-
22 даде ми зло за добро. "Така да направи
Богъ на Давидовы-тъ неприѣтели, и така
да приложи, "ако до утрѣшиж-тъж зорж
оставѣхъ отъ всичко що е негово "единъ
кракъ.

23 И като видѣ Авигей Давида, побърза,
та "слѣзе отъ оселъ-тъ, и падна прѣдъ
24 Давида на лице, та ся поклонѣ доземи. И
припадна на нозѣ-тъ му, и рече: На ме-
не, нека е тая неправда, господарю мой:
и нека говори, молихъ, раба-та ти въ уши-
тъ ти, и послушай слова-та на рабж-тъж
25 си. Нека не даде господарѣ-тъ ми, молихъ,
никакво вниманіе на тоизи лошъ чело-
вѣкъ, Навала: защото споредъ име-то си,
такъвъ е: ** Навалъ е име-то му, и безу-
міе е съ него: а пакъ азъ твоя-та раба,
не видѣхъ момцы-тъ на господаря си,
26 които си проводилъ. Сега прочее, Го-
сподарю мой, "живѣ Господь и жива
душа-та ти, Господь "тя удържа отъ да
влѣзешъ въ кръвь, и "ща отместишь съ
рѣкж-тъж си: а сега "врази-тъ ти, и тѣзи
които искатъ зло на господаря ми, нека
сж като Навала. И сега "тоизи †† по-
дарокъ, който донесе твоя-та раба на го-
сподаря си, нека ся даде на момцы-тъ
28 които слѣдуватъ господаря ми. Прости,
молихъ, сгрѣшеніе-то на рабж-тъж си: за-
што "Господь несумѣнно ще направи
на господаря ми домъ твърдъ, понеже
"господарѣ-тъ ми рагува брани-тъ Госпо-
дни, и "зло не ся намѣри въ тебе нико-
29 га. Ако и да ся е дигнѣлъ человекъ, да
тя гони, и да иска душж-тъж ти, душа-та
обаче на господаря ми ще бѣде вързана
въ вързаницѣ - тж на живота при Госпо-
да Бога твоего: а души - тѣ на неприѣте-
ли - тѣ ти, тѣхъ "ще захвърли като отъ
30 сръдѣ пращж. И когато направи Господь
на господаря ми по всички - тѣ бласти
които е говорилъ за тебе, и ты постави
31 управителъ надъ Израиля, Тогазъ това да
ти не бѣде съблазнь, нито прѣпъваніе
сърдечно на господаря ми, че си пролѣлъ
неповиннжъ кръвь, или че господарѣ - тѣ
ми е отмѣтилъ самъ за себе си: но ко-
гато Господь направи добро на господаря
ми, тогазъ помени рабж-тъж си.
32 И рече Давидъ на Авигейъ: "Благосло-
венъ Господь Богъ Израилевъ, който ты
33 прати тоизи день да мя посрѣщнешъ. И
благословенъ съвѣтъ - тѣ ти, и благосло-
вена ты, "къякоято мя упазѣ тоизи день да

и Ис. 8; 10. Еса. 9; 19.
† Стл. 9; 28. Псал. 73; 7, 8.
123; 3, 4.
* Стл. 8; 6.
† Гл. 30; 24.
* Евр. нападикъ върѣжъ тѣхъ.
† Ст. 7.
и Исх. 14; 22. Тов. 1; 10.
о Гл. 20; 7.
и Втор. 13; 13. Слѣд. 19; 22.

р Быт. 32; 13. Прит. 18; 16.
21; 14.
с Быт. 32; 16, 20.
т Псал. 109; 5. Прит. 17; 13.
у Руо. 1; 17. Гл. 3; 17, 20;
13, 16.
ф Ст. 34.
х 3 Цар. 14; 10. 21; 21.
4 Цар. 9; 8.
† Евр. показжщѣ въ стѣнж.

и Ис. Нав. 15; 18. Слѣд. 1; 14.
** Безумень.
† 4 Цар. 2; 2.
и Быт. 20; 6. Ст. 33.
и Рим. 12; 19.
† 2 Цар. 18; 32.
и Быт. 33; 11. Гл. 30; 26.
4 Цар. 5; 15.
†† Евр. благословіе.

† 2 Цар. 7; 11, 27. 3 Цар. 9; 5.
1 Лѣт. 17; 10, 25.
и Гл. 18; 17.
и Гл. 24; 11.
и 1ер. 10; 18.
и Быт. 24; 27. Исх. 18; 10.
Псал. 41; 13. 72; 18. Лук.
1; 68.
иж Ст. 26.